

ПРОЦЕСИ ПРИЙНЯТТЯ РІШЕНЬ В СУЧАСНОМУ МЕНЕДЖМЕНТІ

Яценцюк Анастасія Сергіївна

*студентка кафедри маркетингу та поведінкової економіки,
ВНЗ «Університет економіки та права «КРОК», м. Київ, Україна,
e-mail: yatsentiukas@krok.edu.ua*

Кириченко Оксана Сергіївна,

*кандидат економічних наук, доцент кафедри управлінських технологій,
ВНЗ «Університет економіки та права «КРОК», м. Київ, Україна,
e-mail: oksanaKS@krok.edu.ua,
ORCID: <http://orcid.org/0000-0001-5244-8323>*

Процес управління – це діяльність об'єднаних суб'єктів управління, спрямована на досягнення певної мети, шляхом виконання певних функцій, із застосуванням відповідних методів та дотриманням принципів управління

Актуальність вивчення даної теми, на мій погляд, безпосередньо пов'язана з тією обставиною, що процес управління, хоча і грає в організації цілком певну роль, тим не менш, як би пронизує всю організацію, торкаючись і зачіпаючи практично всі сфери її діяльності. Однак, необхідно відзначити, що при всьому різноманітті взаємодії менеджменту і організації, можна з достатнім ступенем чіткості встановити межі діяльності, яка складає зміст процесу управління.

Певну специфіку має процес управління і всередині самої організації. О. С. Виханський і А. І. Наумов у своїх міркуваннях підкреслюють, що позиції управління всередині самої організації в основному визначаються тим призначенням і тією роллю, яку покликана реалізувати та чи інша організація [1]. Під внутрішньоорганізаційної життя управління відіграє роль координуючого початку, який формує і приводить у рух ресурси організації для досягнення певних цілей

Метою конкретного управлінського процесу є зміна або навпаки, збереження управлінської ситуації, тобто такої сукупності обставин, які роблять позитивний або негативний вплив на організацію. Ситуація характеризується кількісним та якісним показником (тривалістю, гостротою, місцем і причинами виникнення, змістом, колом учасників, важливістю, складністю, перспективами розвитку тощо) [2].

Предметом та продуктом праці в управлінні є інформація про існуючі проблеми і способи їх подолання.

У цілому управлінська праця є складною, що обумовлено декількома обставинами: По-перше, масштабами, кількістю і багатогранністю розв'язуваних проблем, зв'язків між ними, різноманітністю застосування методів, організаційних принципів [3]. По-друге, необхідністю приймати нові, нетрадиційні рішення, часом в умовах невизначеності, що вимагає глибоких професійних знань досвіду, широкої ерудиції. По-третє, необхідністю оперативно самостійно діяти, брати на себе ризик і нести відповідальність за наслідки.

Основний закон управління – на кожне підприємство, як відкриту систему, внутрішнє та зовнішнє середовище справляють різноманітний вплив як

закономірно повторювальний, так і випадковий. Щоб утримати свою цілісність та здатність до функціонування, система управління підприємства повинна відповідати на кожний такий вплив відповідною протидією, і саме у відповідний час. До процесу управління на підприємстві ставиться ряд вимог [4]. Головна вимога до організації управління на підприємстві полягає в тому, що система управління підприємством повинна мати таку ж саму або більшу різноманітність та швидкодію програм дій, що відповідає можливій різноманітності впливу середовища на систему, що управляється.

Засобами здійснення управлінського процесу є управлінська праця персоналу, носії та канали передачі інформації.

У різних умовах процес управління може бути побудований по-різному, при збереженні певних, притаманних тільки йому властивостей [5]. Це, на наш погляд, дозволяє класифікувати процеси управління, виділяючи їх найбільш типові види.

Необхідно також відзначити, що, на думку теоретиків менеджменту, типологія процесу управління будується на основі розподілу окремих операцій по етапах в залежності від конкретних умов, можливостей управління, цілей і ситуацій

Я вважаю, що знання різних типів процесу управління допомагає найбільш раціонально його побудувати і тим самим домогтися підвищення якості управлінського рішення, економії часу на його розробку, раціональної організації робіт, внесення строгості в розробку того або іншого рішення, або його знаходження в умовах певної недостатності інформації.

Таким чином, підводячи підсумок усього сказаного вище, я вважаю за необхідне, сформулювати низку важливих для нас висновків.

Актуальність розгляду управління як певного процесу безпосередньо пов'язано з тією обставиною, що саме даний підхід є превалюючим серед управлінців - практиків.

Центральною проблемою розгляду процесу управління є, на наш погляд, виділення змістовної сторони процесу управління. Необхідно відзначити, що серед авторів - теоретиків у сфері менеджменту не склалося єдиної точки зору з питання трактування змістовної сторони процесу управління. Тим не менш, аналіз наведених трактувань показує функціональну спрямованість у розгляді змісту процесу управління. Процес управління складається з чергування певних етапів і проявляється як безперервна послідовність цілеспрямованих дій апарату управління та керівника для досягнення певних результатів. Традиційно в якості основних етапів процесу управління виділяють наступні: цілепокладання; оцінка ситуації; визначення проблеми; управлінське рішення. Однак, такими авторами, як О. С. Виханский і А. І. Наумов, пропонується інша логічна схема, яка відображає кардинально новий підхід до виділення етапів у процесі розвитку управління. Також певні особливості у виділенні тих чи інших етапів процесу управління пов'язані з існуванням таких аспектів управління, як економічний, організаційний, функціональний, інформаційний. Також певну важливість грає класифікація процесу управління та виділення певних типів процесу управління.

У рамках даної роботи мною були виділені наступні типи процесу управління: лінійний, коректований, розгалужений, ситуаційний, пошуковий тип процесу управління. Виділення даних типів процесу управління, на наш погляд, дозволяє розподілити окремі операції процесу управління за певними етапами і, тим самим, домогтися ухвалення зваженого, раціонально побудованого управлінського рішення.

Список використаних джерел:

1. Басовский Л. С. Менеджмент: Навчальний посібник. М.: ИНФРА-М, 2007. 216 с.
2. Веснін В. Р., Менеджмент.: М.: ТК Велбі, Видавництво Проспект, 2007. 512 с.
3. Виханский О. С., Наумов А. І. Менеджмент: Підручник. М.: Економіст, 2003. 528с.
4. Зигерт В., Ланг Л. Керувати без конфліктів. М.: Економіка, 2000. 456 с.
5. Менеджмент / Под ред. Ж.В. Прокоф'євої. М.: Знання, 2000. 288 с.